

mESA dELS AgenTs SoCialS per la Formació de Persones Adultes

INFORME sobre la **SITUACIÓ**
de la **FORMACIÓ** de **PERSONES ADULTES**
al PAÍS VALENCIÀ (3)

ara

+ 20 anys

formació de persones adultes

Alacant, 23 de gener de 2004

“... en la resistència que ens preserva vius, en la *comprensió* del futur com *problema* i en la vocació per a *ésser més* ... trobem fonaments per a la nostra *rebel·lia* i no per a la nostra resignació ... No és en la *resignació* que ens afirmem, sinó en la *rebel·lia* front a les injustícies ... *canviar és difícil però és possible.*”

Pedagogia de l'autonomia. Paulo Freire. Edicions del CR°C

DESCRIPCIÓ DE LA SITUACIÓ DE LA FPA EN EL PAÍS VALENCIÀ(3)¹

1.- Introducció

Ja han passat 9 anys des de l'aprovació de la Llei 1/95, de 20 de gener, i, si es realitza una anàlisi de la situació, les dades no poden ser més indignes i humiliants per a la societat valenciana, a més a més d'indicatives dels compromisos i les responsabilitats de la Generalitat Valenciana respecte a la FPA.

Per una banda, es constata que aquells aspectes més progressistes, més dinamitzadors de les relacions socials; aquells que potencien la coordinació de les institucions i els que estableixen el marc de possibles actuacions integrades i integrals i la resposta adequada a les necessitats reals dels territoris i a les demandes de les persones – plans i consells territorials, així com la participació de les persones adultes i de les seues agències en la planificació de les iniciatives, han quedat soterrats pel govern del PP, el qual ha vingut desenrotllant una política d'incompliments, situada si més no en l'estricta línia de l'alegalitat ja que:

- No s'ha signat, ni tan sols s'ha elaborat una proposta de **Conveni General Multilateral** que reordene i fixe les competències, les relacions i la contribució de la Generalitat i les entitats locals en el finançament de la FPA així com l'establiment d'un marc estable que signifiqui la potenciació i garantia del dret l'educació i formació de persones adultes, consolidant i adequant l'actual mapa de centres.
- No s'ha avançat en la integració de la Formació Bàsica de Persones Adultes en els subsistemes de la FP.
- No s'ha adoptat cap iniciativa política en la línia de fomentar la constitució de **consells territorials** i l'elaboració de **plans locals de FPA**, eina bàsica per conèixer i canalitzar els interessos, les necessitats i demandes dels territoris així com per a implementar polítiques actives intersectorials i interrelacionades.
- S'ha elaborat - en virtut entre d'altres de l'acord del PAVACE-, per part de la Comissió Interdepartamental, el **Pla General d'Actuacions per a la FPA**, però no és cap Pla General, sols una fotografia fixa d'allò que es fa sense prospectiva i sense planificació de futur així com sense adscripció de recursos i establiment d'un Pla de finançament plurianual del mateix; i s'ha presentat al ple del Consell de FPA però de manera formal i sense que es produïra un debat sobre el caràcter estratègic d'aquest àmbit educatiu i social per a la societat valenciana i, sobretot, sense recollir cap de les propostes presentades per la mESa dEIS AgenTs SoCialS per la FPA.

Per altra banda, considerem com a desastrosa i indigna la situació dels centres de FPA, la qual queda palesa en:

- Infraestructures dolentíssimes i totalment inadequades (tan sols s'ha construït dos centres nous).
- La creació dels centres, la dotació de professorat, l'adequació de les plantilles, el concurs per proveir les de vacants, l'establiment de equips multiprofessionals,... està totalment estancada.
- Les ajudes a les entitats locals han sofert un greu retrocés durant els darrers anys i en el 2001 han tornat a la quantitat de fa sis anys (1995) i en el 2003 es mantenen però observem que de nou l'increment pressupostari està per sota dels percentatges generals i, a més continua sent deficient.

Com a única novetat introduïda, cal esmentar la implantació del Graduat en Educació Secundària en els centres de FPA cobrint totes les comarques, aspecte que es considera positiu, però que ha estat impregnat d'improvisacions i de manca de serietat en la seua aplicació i, després de 3 cursos de la seua posada en marxa, hem de dir que la planificació en tot allò que es refereix a la política de planificació de personal ha estat caòtica: continuen havent-ne massa contractes a temps parcial (vore les dades al seu apartat), moltes itineràncies i pertinença a diversos claustres que està significat un desastre educatiu i organitzatiu, el desdoblament del camp de comunicació ha suposat en molts casos una reducció de professorat; la formació específica d'aquest professorat no s'ha abordat i ha generat greus disfuncions en l'organització i gestió de les ensenyances,... i afecta de manera negativa al desplegament dels diferents programes formatius i, també, afecta a la qualitat i l'eficiència dels mateixos i a les possibilitats que la ciutadania valenciana troba en ells.

Ara, al realitzar aquesta descripció, introductòria d'un informe sobre la situació real de la FPA en el nostre país, les conclusions que s'extrauen no són gens encoratjadores, més bé són indicatives de l'escàs interès i la nul·la voluntat política que aquest govern té envers la FPA i, per tant, des de la mESa dEIS AgenTs SoCialS per

¹ Hem d'agrair als grups parlamentaris del PSPV-Progressistes i d'Esquerra Unida, al BLOC, i a l'Administració valenciana, la seua col·laboració en el procés d'aconseguir algunes de les dades sobre la situació de la FPA al País Valencià.

la FPA tornem a denunciar públicament la poca voluntat del govern del PP en desenvolupar allò que contempla una Llei que els valencians i valencianes ens vam atorgar. Per això, perquè pensem que s'ha de respectar la voluntat popular, tornem a exigir el desplegament íntegre de la Llei i instem el govern a què amb urgència prenga les mesures necessàries per a desenvolupar tots els àmbits que aquesta contempla i, a la societat civil, a les seues organitzacions i entitats, que es movilitzen escola a escola, poble a poble,... per fer possible i real *“la necesaria ampliación de la atención educativa a la población adulta”* (LOCE, exposició de motius) i, per tant, garantir una educació permanent per a totes i tots, al llarg de la vida.

Finalment, “si el treball s’ha de substituir per coneixement i capital, aleshores altra conseqüència política podria ser que el treball ha de ser valorat o configurat pel coneixement. Però açò significa que cal invertir en formació i en investigació... Una de les majors respostes a la globalització consisteix a construir i reconstruir la societat del saber i de la cultura; perllongar, i no reduir, la formació; deslligar-la o separar-la dels llocs de treball i oficis concrets. El fet d’orientar els processos educatius cap a qualificacions clau que donen resposta a eixa perspectiva no s’ha de concebre sols com a flexibilitat ni com a formació continuada, sinó que també representa situar la formació en contextos de competència social, capacitat de direcció, habilitat davant conflictes, comprensió cultural, mentalitat de relació i accés a les inseguretats i paradoxes de la segona modernitat.”² I en eixos àmbits l’educació i formació de persones adultes té moltes coses a dir, per que entre altres qüestions, tal i com assenyalàvem, considerem la FPA com **“una peça clau en el desenvolupament personal i de l’entorn, com mecanisme de redistribució dels béns educatius i culturals, econòmics i laborals, i instrument de solidaritat, participació i articulació del nostre territori”**(mEsA dEIS AgenTs SoCialS per la FPA.Dènia, 1998).

2.- Centres i professorat³

Dades de Centres

Curs 1992-93

	Generalitat Valenciana		Municipals	Altres	TOTAL
	Centres	Extensions			
Alacant	23	8	40	3	74
Castelló	13	15	17	6	51
València	41	6	106	12 + 2	167
	77	29			
TOTAL	106		163	23	292

Curs 2000-01

	Generalitat Valenciana		Municipals	Altres	TOTAL
	Centres	Extensions			
Alacant	25	6	31	2	64
Castelló	13	14	13	5	45
València	40	6	94	9 + 2	151
	78	26			
TOTAL	104		138	18	260

Curs 2003-04

	Generalitat Valenciana		Municipals	Altres	TOTAL
	Centres ⁴	Extensions			
Alacant	25	6	29	1	61
Castelló	13	14	11	4	42
València	39	6	81	5 + 2	133
	77	26			
TOTAL	103		121	12	236

Dades de Professorat

² ¿Qué es la globalización? Ulrich Beck. Paidós

³ No tenim cap dada sobre els centres, professorat,... de titularitat de les conselleries de Benestar Social i d’Ocupació, segurament no són de formació de persones adultes.

⁴ Inclou els centres penitenciaris.

Curs 1992-93

	Conselleria	M. Justícia	Diputació	Ajuntaments	TOTAL
Alacant	108	6		95	209
Castelló	58	6		31	95
València	154	17	51	287	509
TOTAL	320	29	51	413	813

Curs 2000-01

	Conselleria ⁵	Diputació	Ajuntaments	Altres	TOTAL
Alacant	124		85		209
Castelló	70		28		98
València	186	57	256		499
TOTAL	380	57	369		806

**Durant el 2001 entra en vigor el traspàs del professorat de Justícia a la Conselleria.*

Curs 2003-04

	Conselleria ⁶	Diputació	Ajuntaments	Altres	TOTAL
Alacant	147⁷		89		236
Castelló	74		29		103
València	192	54	219		465
TOTAL	413	54	337		804

Constatem per al període 1992-93/2000-01, una disminució del nombre de centres municipals (25) i de professorat (44), potser produïda per una escassetesa de les aportacions financeres de la Generalitat Valenciana a les entitats locals; també s'observa un estancament real respecte dels centres de titularitat de la GV: per una banda sols tres extensions han passat a ser centres, mentre la resta continuen sent extensions sense un tractament igualitari que els dificulta el bastir una oferta que responga fidelment a les demandes de la població del seu territori.

Al període 2000-01/ 2003-04, de bell nou, hem de constatar una nova disminució del nombre de centres municipals (17) i de professorat (32) provocada per una banda per la disminució gradual del finançament per part de la Generalitat Valenciana a les entitats locals; per altra la finalitat clara de reconduir el mapa de centres de la FPA, inicialment el dels centres públics municipals: prova d'aquesta voluntat política ha estat el decret 203/03, que regula els mínims dels centres i, sobretot, estableix el procés de re-autorització de les ensenyances; també s'observa un estancament real dels centres de titularitat de la GV: continuen havent-ne extensions amb un tractament desigualitari que les dificulta el bastir una oferta que responga fidelment a les demandes de la població del seu territori i, també, a la gestió i organització dels centres.

Les dades sobre el professorat de Primària depenent de la Generalitat han experimentat un dèbil creixement (33), que compensa el decreixement del professorat públic municipal –la qual cosa ens hauria d'alertar-, i que respon a criteris d'increment poblacional i de consolidació dels programes formatius; sobre la plantilla de professorat de primària caldria dir: que estan sense poder concursar des de 1991 i que hi ha 228 places que són ocupades per: **professorat interí** (87), **comissions de servei** (101), **adjudicacions a funcionaris de carrera** (15) i **suprimits** (24), és a dir el 54,96% de la plantilla de primària és no estable, encara que aquestes incidències afecten molt més a Alacant (63'3%) i Castelló (59,5%) que a València (46,88%) en el que tot això suposa per la formació d'equips, l'eficiència d'aquest àmbit formatiu i, sobretot, per la qualitat i l'eficiència de la formació de persones adultes, objectiu que el govern de l'Estat ha establert a través de la LOCE però que ací sembla que cal treballar per aconseguir; no sabem si això entra als objectius del PACSE o simplement el govern valencià ha decidit fer una elisió al respecte, una més, és clar.

Respecte al professorat (337) dels centres públics de titularitat municipal a l'any 2003, hem de dir que la situació laboral d'aquest professorat és la següent: 101 **són funcionaris o laborals fixes**, 27 **laborals fixes**

⁵ Inclou el professorat del Ministeri de Justícia.

⁶ Inclou els professionals dels centres penitenciaris.

⁷ Probablement l'increment de professorat a Alacant estiga motivat per nou professorat al centre penitenciar de Villena

discontinus i 192 són **laborals temporals** –aquest tipus de contractacions vulneren el sistema de regulació contractual en la mesura de què l'educació no és, ni pot considerar-se, una activitat temporal-, 17 no sabem les condicions exactes; i altres 28 **estan en règim de prestació de serveis**: aquest tipus de contractació no sols vulnera el règim laboral sinó a més privatitza un servei que per definició és públic, aquests últims no han estat comptabilitzats. En aquest àmbit també la inestabilitat és brutal: un 60% del professorat és temporal i, a més a més, aquest professorat està als centres públics municipals la qual cosa fa que el 57,48 % de la xarxa de centres públics es veja afectada per l'escassa capacitat d'acció, la formació d'equips, la qualitat dels programes formatius que desenvolupen, l'oferta que realitzen a la població adulta de les seues localitats,...

El professorat depenent dels ajuntaments ha sofert una disminució, a l'igual que el nombre de centres, bàsicament generada per l'escassa ajuda financera per part de la Generalitat Valenciana i el gran esforç pressupostari que les entitats locals estan destinant a la FPA, a l'igual que a d'altres àmbits relacionats amb el benestar social, la igualtat d'oportunitats,... i que no es corresponen amb les seues competències: caldria recordar que les seues actuacions són subsidiàries i que la responsabilitat i el deure és de l'administració valenciana: conselleries d'Educació, Benestar Social i Ocupació, entre d'altres.

3.- Implantació del Graduat en Educació Secundària i dels altres Programes Formatius

Implantació del Graduat en Educació Secundària

	Centres GV	Centres EELL	Centres privats/iniciativa social	Total centres	Professorat Secundària	Professorat Secundària Entitats Locals
Alacant	20	8	1	29	79	
Castelló	12	0	0	12	38	
València	33	20	2 + 2	57	98	18 ⁸
TOTAL	65	28 ⁹	5 ¹⁰	98	215 ¹¹	

Circumstàncies que han envoltat la implantació:

- Continua havent-ne improvisació, manca d'informació i, sobretot, planificació a la baixa en el número d'hores i de professorat.
- Nombre excessiu de professorat amb nomenament a temps parcial (78).
- Gran nombre de professorat que comparteix centre (26) i, a més a més, prou nombre de centres: hi ha professors que estan en més de dos centres impartint classes.
- Moltes itineràncies¹², algunes d'elles encara superen els 25 Km, amb casos incomprensibles: Paterna-Aldaia, Quart-Aldaia, El Villar-Ademús, Ontinyent-Enguera, La Font de Sant Lluís-Picassent N°3, Picassent N° 3- Sant Marcel-lí, Torrent-Picassent N° 3, Benicarló-Vinaròs, La Vall d'Uixó-Borriana, Mislata-Manises,... i sense regular.

⁸ Centres públics municipals d'Alfàfar (2 a tot temps i 2 a ½ jornada), Cullera (6 a jornada completa), Burjassot (4 a temps parcial) i Catarroja (1 al 12% de la jornada i 2 al 28% de la jornada). **Manquen les dades del professorat de la resta de centres públics municipals.**

⁹ Centres públics municipals de/d': Alberic, Almussafes, Carlet, Cheste, l'Alcúdia, Picanya, Castelló de la Ribera, Teulada, Alboràia, La Pobla Llarga, Puçol, Sollana, Gata de Gorgos, Poble Nou de Benitatxell, Guardamar del Segura, Alginet, Massanassa, Sedaví, Calp, Callosa d'En Sarrià, Altea, La Nucia i Albal; Alfàfar, Burjassot, Catarroja i Cullera –les quatre poblacions que entraren al disseny de mapa de centres de FPA que aprovà la Conselleria d'Educació-; Godella –centre públic de la Conselleria d'Educació-.

¹⁰ Centro de Estudios ASES –autoritzat dos cicles formatius superiors d'informàtica- i San Vicente Ferrer-Casa de los Obreros de València (aquest també ha estat autoritzat per a realitzar cicles formatius de grau mitjà i superior) i Sant Josep de Calasç d'Elx; dos centres d'iniciativa social: Vicent Ventura i l'FPA de la UGT.

¹¹ Segons les nostres dades 164 a temps complet i 51 a temps parcial; 137 d'ells estan mitjançant comissió de serveis i 78 són interins. A més: 61 són de CCSS (55 a tot temps i 6 parcials), 62 de l'àmbit científic (55 a tots temps i 7 parcials); 53 d'anglès-castellà (19 a tot temps i 34 parcials) i 39 de valencià (30 a tot temps i 9 parcials). A més a més, un centre de FPA, el Mercè Rodoreda d'Elx, té adscrits 2 professors de FP.

¹² Caldria que la Conselleria abordara i regulara aquest tema, com han fet altres comunitats autònomes, per tal de garantir els drets dels treballadors i treballadores i assegurar una bona qualitat dels ensenyaments.

- Inexistència d'un procés formatiu adient per tal de que aquest professorat s'integrara convenientment a l'especificitat de la formació de persones adultes.
- Encara està pendent l'adscripció de l'especialista en psicopedagogia.
- Necessitat de dotació provisió d'un educador-a social a tots els centres públics específics (BENESTAR SOCIAL); línia d'ajudes fins el CONVENI GENERAL MULTILATERAL per a finançar la contractació d'aquests professionals per les entitats locals.

A més a més, hem de constatar el plantejament reduccionista, per part de la Conselleria d'Educació, amb el que s'està aplicant al desenvolupament de la Llei 1/95 de FPA, que sols respon a l'àmbit educatiu i acadèmic i que caldria obrir-lo als altres àmbits implicant a les conselleries d'Ocupació i de Benestar Social en la perspectiva del que assenyala la Llei 1/95, per exemple la configuració d'equips multiprofessionals, entre altres; en segon lloc que la planificació de la Conselleria sols respon a criteris economicistes i escolaritzants: es fa en virtut d'un sol programa formatiu, ... i que a més la implantació ha suposat la generació de problemes en els centres, tant a nivell organitzatiu, com per a possibilitar una atenció adequada a les persones adultes participants:

- La Conselleria no ha previst que el professorat necessita d'unes hores per al funcionament dels Departaments didàctics que possibiliten una bona coordinació i la discussió dels criteris necessaris per l'elaboració dels PCCs.
- La Conselleria no ha contemplat les hores que han de destinar els professors per atendre a la modalitat de distància, tal i com contempla l'Ordre de 14 de juny de 2000.
- La Conselleria tampoc ha contemplat que el professorat de Secundària ha d'impartir mòduls optatius.
- La Conselleria, com a institució que lidera la FPA en el País Valencià, no ha incidit de cap manera en el desenvolupament integrat de l'educació i formació al llarg de la vida i ha permès la desinhibició administrativa i política de la resta de les conselleries implicades, en clara contradicció amb el que assenyala la LOCE: *“la formació permanente de las personas adultas como uno de los instrumentos esenciales para hacer efectivo el principio del aprendizaje a lo largo de toda la vida...”*

Serien imprescindibles **unes instruccions, mentre s'elabora un reglament orgànic, específic i singular, de centres** que clarificaren la posada en marxa dels programes formatius que assenyala l'Ordre de 14 de juny de 2000: **òrgans directius** –reconeixement i retribució de les funcions-, **departaments** – dotació horària i reconeixement i retribucions de les funcions-, **tutories** –increment de les hores de tutoria (resulta evident que una adequada acció tutorial hauria de contemplar, com a mínim, l'atenció del professor/a-tutor/a en una hora per als grups que acudeixen en torn de matí i una altra hora per al grups que acudeixen en torn de vesprada/nit. Considerem que aquesta és la interpretació més adequada que ha de ser aplicada tant per part dels centres com per part de l'Administració, i canvi de la distribució horària del professorat: 18+3. També resulta totalment sorprenent que l'Administració s'haja oblidat de potenciar la modalitat de distància als centres de FPA, a pesar d'allò que contempla l'Ordre de 14 de juny de 2000:

- Apartat quart, punt 7.6: “Els centres públics de formació de persones adultes que impartisquen el Cicle II de la Formació Bàsica de Persones Adultes, en la modalitat d'ensenyança a distància, establiran un pla d'acció tutorial (tutories presencials i a distància) semblant a l'indicat en el punt anterior per al CEVEAD. En cas que les possibilitats organitzatives del centre i les disponibilitats horàries del professorat no permeten establir íntegrament el citat pla tutorial, estos centres oferiran prioritàriament la impartició de tutories individuals.”
- El punt 7.5 està dedicat al CEVEAD i en el seu apartat b.1) sobre Tutoria individual presencial, diu: “Setmanalment s'impartiran tutories individuals presencials en cada un dels mòduls dels dos nivells del Cicle II, en diferents torns, tant al matí com a la vesprada-nit.” Aquesta disponibilitat horària es contempla també a les altres modalitats de tutoria individual: telefònica i per correspondència i telemàtica.

La correcta aplicació de l'oferta del GES en la modalitat a distància als centres suposaria la dedicació horària d'un mínim de 38 hores, la qual cosa comportaria, en la majoria dels centres, la necessitat d'increment de la plantilla: un professor més de Primària i un altre de Secundària,... i restituirien les zones de coordinació i les funcions a realitzar pels centres coordinadors en funció complementària amb les que s'estipulen a l'esmentada ordre.

De nou hem de constatar i, a més exigir, l'elaboració dels perfils dels centres, les plantilles i la seua catalogació així com la necessitat peremptòria de realitzar un procés d'adscripció i els concursos pertinents, sempre des de la catalogació dels llocs de treball en FPA com a específics i singulars i en base a la proposta de plantilla presentada per la mEsA dEIS AgenTs SoCialS per la FPA en el seu dia.

Implantació d'altres Programes Formatius

El Decret 220/1999 estableix, per al **programa c)**, unes finalitats i uns objectius dignes de ser tractats amb una especial consideració. No obstant, l'enfocament del tema per part de la Conselleria suposa una greu minusvaloració en la seua aplicació, donat que:

- L'Ordre, a l'annex XII, contempla com a suficients 3 hores lectives setmanals.
- Malgrat el desdoblament del professorat del camp de Comunicació, es continua aplicant el criteri de 62 hores/curs, la qual cosa suposa un incompliment del mínim assenyalat. Així mateix, en l'ordre d'ajudes a les entitats locals figura un mínim de 62 hores/màxim de 70 hores, qüestió que continua incomplint allò que assenyalava l'Ordre de 14 de juny.
- Confon els cursos de preparació per presentar-se a les proves de la Junta Qualificadora amb una aplicació correcta d'un projecte per aconseguir els objectius del programa.

A més a més, en la línia de les resolucions aprovades per la Unió Europea caldria potenciar de manera adequada i ferma l'**aprenentatge d'idiomes** i és per això que la proposta del "Disseny de Programes" elaborat i aprovat per la mEsA dEIS AgenTs SoCialS per la FPA a Xàtiva en gener de 1996 ja arrel·legava i fonamentava a l'apartat K-3 la necessitat d'establir "Programes d'iniciació al coneixement i ús de llengües comunitàries i no comunitàries"

Aquesta proposta no va quedar reflectida al decret 220/1999 de 23 de novembre ni, per tant, reglamentada a l'Ordre de 14 de juny de 2000 sobre implantació dels programes formatius.

El programa de llengües estrangeres es considera fonamental per a aconseguir un nivell de comunicació bàsica a la Unió Europea i té implicacions i influències, tant respecte a la inserció laboral com per al desenvolupament personal i com a complement d'altres programes formatius. El preàmbul de la LOGSE ja establí que "la progressiva integració de la nostra societat en el marc comunitari ens situa front a un horitzó de competitivitat, mobilitat i lliure circulació, en una dimensió formativa que requereix l'adaptació del nostres estudis i titulacions".

Els centres de F.P.A. han vingut oferint cursos d'Anglès i/o Francés –i ara d'altres idiomes: Alemany, Italià, Àrab,... - al llarg dels darrers anys de l'experimentació curricular com a resposta a la demanda de la població adulta, en funció de les seues necessitats i del temps disponible. Durant el curs 2000-2001 i els posteriors, alguns dels centres s'han vist obligats a deixar sense cobrir la gran demanda existent per a prioritzar la resta dels programes, la qual cosa suposa no donar resposta a unes demandes i interessos reals.

Considerem que amb 3 hores setmanals per grup, els centres podrien mantindre aquesta iniciació a les llengües estrangeres amb qualitat i aquesta podria ser impartida tant pel professorat de Primària com pel de Secundària, segons les circumstàncies de cada centre.

Atès que en cap moment, ni al Decret 220/1999, ni a l'Ordre de 14 de juny de 2000, es fa referència a aquests programes i donada la importància quantitativa i qualitativa de la demanda dels mateixos, demanem que els centres puguen ofertar-los sota els epígrafs b), e1) o j) corresponents a l'Annex 3, punts 1, 4, i 5 del Decret 220/1999, en funció dels interessos dels grups de persones adultes a les que van dirigits, en la línia del que assenyalava la LOCE (exposició de motius i article 50.2). Entenem que aquesta mesura tindria caràcter transitori mentre no es procedisca a la seua regulació definitiva mitjançant la modificació del Decret i l'Ordre que el desenvolupa.

La Llei 1/95, en l'article quatre, apartat d) contempla la **formació ocupacional** entre les diferents àrees d'actuacions i diu: "Formació ocupacional, orientada al desenvolupament professional que facilite la inserció, l'actualització i la promoció laboral". Per això, entre els programes formatius de l'article 5.2 figuren els f) i g) i

responsabilitza a la Comissió Interdepartamental –article 8 a)- de l’elaboració del Pla General d’ Actuacions que incloga els criteris de prioritització, organització i coordinació de les actuacions.

El Decret 220/1999 contempla estos programes en l’Annex IV, però sense establir la necessària coordinació i integració amb la formació bàsica. L’Ordre de 14 de juny de 2000 no contempla els programes de l’Annex IV i les conselleries de Benestar Social i d’Ocupació no assenyalen cap enllaç en les diferents ordres que emmarquen i planifiquen el desenvolupament dels programes formatius que tant la Llei 1/95 com el Decret 220/99 assenyalen.

Considerem necessari i convenient que s’han d’establir vincles i enllaços entre els centres públics inserció i formació professional (OCUPACIÓ) i els de formació bàsica (EDUCACIÓ) tant per a l’ús d’instal·lacions com de materials, infraestructures..., i professorat especialista: ocupacional (OCUPACIÓ), professional (EDUCACIÓ), així com les dotacions pertinents. Cal iniciar, també, els processos de valoració i validació de les experiències, competències i coneixements de les persones adultes a través de l’Institut Valencià de les Qualificacions –recentment aprovat el seu decret de creació- i del 1er Pla valencià de FP, tal i com en les mesures complementàries de l’AVOF es va aprovar per part del Govern Valencià i els agents socials.

Fins el curs 2000-2001, nombrosos centres de FPA ofertaven ensenyaments de preparació de les Proves de Maduresa de **FP** –ara desaparegudes- perquè la població major de 18 anys poguera aconseguir el títol de Tècnic Auxiliar en determinades branques professionals. La demanda d’aquests ensenyaments era força elevada donat que:

- Tant la distribució horària al llarg del dia com el nombre de classes per setmana s’adaptaven a les possibilitats i necessitats de les persones que hi participaven.
- L’atenció grupal i individualitzada dels aprenents i les metodologies d’aprenentatge respectaven els ritmes i els trets de la població adulta participant.
- S’aconseguia un elevat nivell d’inserció professional.

Considerem que esta possibilitat d’inserció professional, per a les persones adultes que no poden acudir a un IES, ha de continuar oberta en els centres de FPA mitjançant dues possibles vies: per una banda, amb una aplicació adequada a la Comunitat Valenciana del Real Decreto 942/2003, de 18 de juliol -BOE 31/7/03- i, per altra, atenent al que la Llei 1/95 contempla en l’Art. 13.2: “Els estudis de batxillerat i de formació professional específica ... excepcionalment podran impartir-se en centres específics de FPA que reunesquen condicions adequades”; considerem necessari que la Conselleria autoritze i dote de recursos materials i humans perquè tots els centres que reunesquen aquestes condicions i tinguen la demanda suficient puguin impartir cicles formatius de FP. I que aquestes ofertes no queden limitades territorialment o sectorialment.

Creació dels centres públics de FPA¹³

Encara està pendent, més de tres anys ja, la creació dels centres públics de FPA, tant els de titularitat de la Conselleria d’Educació –i diuen que aquesta normativa és clau i està pendent d’un informe de la conselleria d’Hisenda - com els municipals i aquestes dues qüestions estan actuant com un entrebanc polític i administratiu per al desenvolupament de la Llei 1/95 de FPA i la consolidació de la formació de persones adultes; per altra banda ha eixit el decret 207/03 que regula les condicions i requisits dels centres de FPA i la seua creació i el que fa és produir obstacles com per exemple: els centres públics municipals han de tornar a demanar autorització per a la realització dels ensenyaments que ja estan fent, posteriorment en una comunicació de la Direcció General d’Ensenyances s’estableixen els plaços i les condicions perquè els centres públics municipals que desenvolupen les ensenyances del segon nivell de GES definitivament s’autoritzen: “Per a obtindre l’autorització definitiva per impartir el 2n nivell del Cicle II, esta s’ha de sol·licitar a la Direcció Territorial d’Educació abans del 31 de juliol de 2005 i complir els requisits establits en l’articulat.”

4.- Elaboració i promulgació d'un Reglament Orgànic de Centres específic.

¹³ Vore el document sobre *Criteris generals i perfil de centres i plantilles* presentat a l’Administració educativa valenciana.

La Conselleria d'Educació, amb el vist-i-plau de la Comissió Interdepartamental, hauria de regular els ensenyaments de FPA mitjançant l'elaboració i promulgació d'un Reglament Orgànic de Centres específic i singular que done respostes a les necessitats organitzatives i educatives, tot articulant aquest subsistema d'educació i formació de persones adultes en sí i amb d'altres subsistemes formatius.

5.- Evolució de les ajudes a les entitats locals i participació d'aquestes en el finançament de les accions de FPA

Dades

Any	Generalitat Valenciana	% de finançament que suposa la subvenció de la GVA sobre les despeses municipals ¹⁴	Entitats locals ¹⁵
1995	500.000.000	49,71	1.005.670.000
1996	341.120.000 (-31'77%)	39,49 ↓	1.111.027.570
1997	341.120.000	34,50 ↓	1.286.067.912
1998	341.120.000	30,69 ↓	1.415.889.864
1999	341.120.000	28,57 ↓	1.544.939.903
2000	375.600.000 (10'10%)	28,25 ↓	1.726.183.884
2001	393.000.000 (d'un total de 506.000.000; 34'71%)	25,67 ↓	1.530.831.763 ¹⁶
2002	401.000.000 (d'un total de 518.000.000; 2'37%)	24,48 ↓	1.616.746.233
2003	416.000.000 (d'un total de 535.000.000; 3'28%)	23,69 ↓	1.756.138.160
2004	560.000.000 (4'67%)		

L'augment des de l'any 1995 ha estat només en un 1'2% per al 2001, mentre que durant els anys anteriors es va produir un retall d'un 31'77% (durant 4 anys) i d'un 25% (durant el 2000). La qual cosa significa que després de 6 anys es va recuperar la quantitat assignada en 1995, però sense els increments que van tindre la resta de línies pressupostàries ni tampoc es va plasmar l'increment de l'IPC des de 1995: en definitiva encara en mancaven uns 100 milions per a mantenir una quantitat similar a la de 1995, i açò sense comptar amb la depreciació de la pesseta, els increments pressupostaris que calia haver fet,... Per altra banda els increments pressupostaris per part de les entitats locals han anat incrementant-se progressivament, amb un terme mitjà d'11,67 % anual.

Els anys següents observem, per una banda, un fort increment de la despesa municipal i una baixada, molt regressiva, de la participació del Govern Valencià en el finançament d'aquest àmbit educatiu i formatiu, la qual cosa fa que els municipis valencians hagen d'implicar-se molt més per oferir als seus veïns i veïnes una adequada oferta de programes formatius i així satisfer els seus interessos i demandes; per altra banda, manquen al quadre les despeses de: Alfafar, Burjassot, Catarroja i Cullera, que tenen els seus centres dins del mapa de FPA plantejat per la conselleria d'Educació, amb un conveni específic, finançat de la mateixa línia d'ajudes amb quantitats fixes anuals per centre que han oscil·lat entre 150.253,03 euros l'exercici 2001, que suposa sols un 57,33% del finançament, 156.277 euros l'exercici 2002, que suposa un 59,62% i 159.403 euros l'exercici 2003, amb un finançament d'un 60,8%. També si li traspasa una quantitat fixa per any a la Diputació de València, 78.131,57 euros, que suposa, aproximadament, un 3% de les seues despeses en FPA.

¹⁴ Aquest percentatge és irrisori, sobretot, quan aquesta competència és íntegra de la Generalitat Valenciana i les entitats locals l'únic que fan és destinar diners públics a un servei que hauria, políticament i ètica, ser desenvolupat i finançat pel Govern Valencià. Si aplicarem la distribució demandada legalment –tal i com assenyala la Llei 1/95, de FPA- i històricament – un 32% del total de la despesa en aquest àmbit educatiu i formatiu- hauria de destinar la Generalitat Valenciana –conveni general multilateral i ajudes a les entitats locals-, aproximadament, més de tres vegades del que ara destinen. I hauria de finançar al 100% als centres públics municipals d'Alfafar, Burjassot, Catarroja i Cullera puix formem part de la xarxa bàsica de centres de FPA.

¹⁵ No estan incloses les quantitats que la Diputació de València destina des de 1983.

¹⁶ No estan incloses, des del 2001, les despeses que els municipis destinen a la realització del 2on nivell del GES.

Per altra banda, la creixent planificació i actuació per part de les entitats locals en matèria de formació de persones adultes, desplegant la quasi totalitat dels programes formatius assenyalats en la Llei de FPA, i realitzant un enorme esforç econòmic, sociocultural i educatiu per tal que els ciutadans i ciutadanes valencianes puguem exercir el dret a l'educació i formació que la Constitució, la LOGSE i la Llei de FPA garanteixen fan absolutament imprescindible la necessitat d'articular i consolidar la subxarxa de centres de FPA de titularitat municipal mitjançant un **CONVENI GENERAL MULTILATERAL**¹⁷ entre la Generalitat Valenciana i les corporacions locals que reordene les competències, les relacions i el finançament de la FPA. No es comprèn com un Govern que té el deure de possibilitar l'accés a la formació a totes les persones, independentment de la població on els/les ciutadans/nes residisquen, es resisteix a establir un Conveni General Multilateral amb els ens locals, a pesar de què la legislació és ben clara sobre el tema.

Fonaments de dret:

- LOCE. Art. 52.6: *“Las administraciones educativas promoverán convenios de colaboración con las universidades, entes locales y otras instituciones o entidades, para desarrollar las enseñanzas para las personas adultas.”*
- LOGSE. Art 54.3 Les administracions educatives podran establir convenis de col·laboració amb les corporacions locals per a la promoció de la FPA.
- Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases de Règim Local, que en l'art. 25 disposa que el municipi participarà en la programació de l'ensenyament i cooperarà amb l'administració educativa en aquesta matèria així com en la promoció social, activitats culturals i d'ocupació del temps lliure.
- La Llei 1/95 de Formació de Persones Adultes, en l'art 27 estableix que la G. Valenciana contribuirà al manteniment de les despeses de personal que contracten les corporacions locals ..., en la quantia que es determine en un Conveni General Multilateral que serà proposat per la Comissió Interdepartamental.

Amb l'objectiu de consolidar el dret de tota la ciutadania valenciana a rebre una formació al llarg de tota la vida, continuem insistint en la necessitat de què la Generalitat Valenciana convenie amb les entitats locals que ho sol·liciten, sense cap mena de restricció, a fi que aquestes puguem desenvolupar, amb garantia de qualitat, els programes formatius de la Llei 1/95 i que garantisquen la igualtat d'accés i d'oportunitats per a tota la població dels seus municipis a l'educació i la formació, tal i com assenjala la comunicació de la Comissió Europea posterior al debat sobre el document memoràndum sobre l'aprenentatge permanent: *“Las cooperaciones locales son esenciales para que las estrategias funcionen sobre el terreno. En ellas deben integrarse autoridades locales, escuelas, universidades, otros centros docentes y servicios de información, orientación y asesoramiento, centros de investigación, empresas (en el marco de su responsabilidad social), servicios públicos de empleo, ONG que trabajen a escala local (como las organizaciones de carácter voluntario y comunitario), representantes de grupos concretos de alumnos o de alumnos potenciales y entidades que trabajen en temas relacionados con la igualdad entre hombres y mujeres.”*¹⁸

Així mateix considerem que la regulació i finançament dels plans i consell territorials com instruments per garantir el dret a la FPA (articles 52.6 i 52.1 de la LOCE: *“La educación permanente tiene como objetivo ofrecer a todos los ciudadanos la posibilidad de formarse a lo largo de la vida, con el fin de adquirir, actualizar, completar y ampliar sus capacidades y conocimientos para su desarrollo personal o profesional. A tal fin, las Administraciones educativas colaborarán con otras Administraciones públicas con competencias en la formación de personas adultas y, en especial, con la Administración laboral.”*) possibilitarien la definició, planificació, dinamització, gestió i avaluació de les ofertes i demandes de les persones adultes i dels territoris i podrien ser un instrument adient per tal de possibilitar la coordinació, la interrelació i la integració de les diferents iniciatives

¹⁷ Assenyalar, ara, algunes conclusions de les Jornades d'Educació d'Adults organitzades per la FEMP a Palma de Mallorca, juny/96: *“Tal y como se promueve en el Pacto Local,... instamos al MEC a la creación de un marco estable de Convenios con la Administración Local, a través de la FEMP, que consolide la oferta, la amplíe, y garantice su continuidad y financiación, a la vez que reconozca el papel gestor del municipio y su coparticipación en el diseño, planificación y distribución de recursos con la Administración Educativa.”*

“La coordinación previa interadministrativa conlleva a la búsqueda de confluencias entre las ofertas sociales, culturales, educativas, laborales, etc. , y, consecuentemente, a la plasmación de un elemento coordinador, receptor, distribuidor, informativo y que realice la oferta en su conjunto.”

¹⁸ Comunicación de la Comisión - Hacer realidad un espacio Europeo del aprendizaje permanente – 21 de noviembre de 2001.

formatives als territoris per una banda i, per altra la plasmació de processos participatius en la fixació dels continguts i els procediments de les accions a realitzar.

A més a més, tal i com assenyala Manuel Tarancón, exconseller d'Educació, en la "Resposta a les preguntes parlamentàries formulades pel grup parlamentari socialista-progressistes sobre la implantació dels programes formatius per a l'Epa": **“La Conselleria de Cultura i Educació finançarà, de forma escalonada en el temps, els programes formatius per a adquirir i actualitzar la Formació Bàsica de les Persones Adultes fins a l'obtenció del títol de Graduat en Educació Secundària impartits pels centres de titularitat de corporacions locals, d'acord amb la demanda de les persones adultes i les disponibilitats pressupostàries.”**. És a dir, exigim el finançament de les entitats locals que hagen decidit completar la seua tasca educativa i formativa amb la implantació del GES complet i la resta dels programes formatius que assenyala la Llei 1/95 i el Decret 220/99, en la línia de les declaracions efectuades.

6.- Infraestructures

Ací hem de fer esment explícit al Decret 207/2003, pel qual s'estableixen els requisits mínims dels centres docents de formació de persones adultes que impartisquen les ensenyances bàsiques, un decret que va ser debatut al si del Consell de FPA amb rapidesa per que calia publicar-lo immediatament i que dos anys després d'haver-se debatut ha estat publicat. Una segona constatació que caldria fer és que mescla els mínims requerits per les infraestructures arquitectòniques amb tota un ventall de disposicions que obliguen als centres públics de titularitat de les entitats locals a tornar a demanar l'autorització dels ensenyaments i, a més a més, estableix uns terminis: 31 d'abril del 2004 per aquells centres públics municipals que vullguen continuar oferint els programes formatius fins al 1er nivell del GES i 31 de juliol del 2005 per als centres públics municipals que oferten tot l'itinerari educatiu. Una tercera constatació és que estableix els mínims però no obri una via de finançament de les actuacions de les entitats locals, o dels centres d'iniciativa social, per l'adequació i/o construcció de centres.

Construcció de centres

Generalitat Valenciana	Entitats locals
Sagunt Giner de los Ríos (Alacant): Pendent la construcció del CFPA Bosch i Morata de Xàtiva	Ibi, Mislata, Gandia, Alboraiia, Xiva, Onda, Aielo de Malferit, Massanassa, Alfafar ¹⁹

No existeix cap previsió de construcció d'altres centres per part de la Generalitat Valenciana, la qual cosa ens situa en un horitzó absolutament deprimat en quant a l'atenció de millora de les infraestructures o de construcció de noves i per altra banda denota el nul interès que l'actual Govern Valencià té d'implementar aquest àmbit formatiu i educatiu. Per altra banda caldria observar que l'esforç de millora de les infraestructures de FPA, en quant a la conformació d'unes infraestructures adients, novament les entitats locals estan a l'avantguarda, fent un esforç inversor que de cap de les maneres ha estat fet pel Govern Valencià en l'àmbit de la FPA. Així mateix caldria recordar que totes les actuacions de manteniment dels centres, independentment de la seua titularitat, són realitzades pels ajuntaments valencians.

Propietat dels centres

Titularitat dels centres		
Propietari de l'edifici	Generalitat Valenciana	Entitats locals
Generalitat Valenciana	15,78 %	16,08 %
Entitats locals	74,73 %	81,81 %
Lloguer	5,26 %	0,69 %
Altres	4,21 %	1,39 %

¹⁹ Sense ànim de ser exhaustius i sabent que han existit moltes més actuacions que han anat adequant les infraestructures dels centres de FPA i millorant-les des d'una perspectiva d'especificitat dels edificis, de prioritzar l'atenció a les persones adultes amb dificultats,...

Ús dels centres

Titularitat dels centres		
Ús edifici	Generalitat Valenciana	Entitats locals
Exclusiva	43,15 %	26,57 %
Compartit en centres de:	56,84 %	73,42 %
Primària	13,68 %	25,87 %
Eso/IES	8,42 %	12,58 %
Altres	34,73%	34,96 %

D'aquesta graella es desprèn, de manera categòrica, que són els centres de FPA públics els que ja estan compartint espais amb d'altres iniciatives públiques, i que és una autèntica *historieta* allò que el govern popular ens està dient constantment: si estem disposats a compartir, que no poden fer esforços en FPA perquè han de fer-los en el sistema ordinari,... I si comuniquem les dues graelles, aleshores comprovem de manera real, i amb dades en les mans, que la Generalitat Valenciana fa esforços, si, però no sabem on, perquè en centres de FPA queda clar que no: sols un 15,78% dels centres de FPA de titularitat de la Generalitat Valenciana estan en centres propis, el 75% estan en edificis de les entitats locals: caldria quantificar i valorar el que suposa aquest finançament, diguem-ne, en espècies en el conjunt de les despeses de FPA.

Respecte a les infraestructures dels centres, a banda de dir que són totalment inadequades, caldria especificar les següents qüestions:

- La ubicació en molts d'aquests locals és provisional i es produeixen trasllats sovint.
- Les condicions són deficientes, tant en quant a espais disponibles com en quin grau d'habitabilitat es troben aquests edificis en la majoria dels casos: baixos comercials, distribució del centre en dos, tres i fins i tot, quatre espais localitzats en zones diferents de les localitats: implicant trasllats, pèrdua de temps, greus dificultats en les coordinacions, en la creació de dinàmiques grupals,...
- El compartir espais és interessant sempre i quant aquesta responga a criteris d'igualtat, reciprocitat,... en l'ús de les infraestructures i dels equipaments existents i, sobretot, no supose una disminució de l'oferta de programes formatius i d'horaris a les persones adultes.
- Tant l'ús com l'estat general de les infraestructures és fràgil, transitori, insegur i precari; per posar alguns exemples, al llarg del país: en Vinaròs estan en un centre -al costat de la carretera- construït en la Segona República i on no s'han fet millores de cap tipus: d'estar els infants a ser utilitzat per les persones adultes, o el Pasqual Tirado que canvia d'edifici com les serps canvien de pell, sense llum natural, amb els conductes de l'aigua negra per mig de les aules,... igual que St. Vicent del Raspeig i el de tants altres; o Xàtiva que estan en un edifici de 1932, en unes condicions d'absoluta indignitat, o la majoria dels centres de la ciutat de València: Malvarrosa, Nazaret, S. Marcel·lí, Serrano Morales, l'Alguer, ... que es troben en unes circumstàncies inestables condemnats a realitzar les seues tasques en una absoluta precarietat i, sobretot, incomplint els mínims arquitectònics establits anteriorment o els que l'actual Decret 207/2003 assenyala i estableix per als centres de FPA i tot això sense cap planificació política i administrativa del Govern Valencià que contemple la construcció i la d'adequació dels centres públics de FPA però si exigint als centres públics municipals –i als privats suposem- el compliment d'aquests mínims i, a més, amb un calendari tancat com hem dit adés.

Infraestructura

Espais	Titularitat dels Centres		
	Generalitat Valenciana	Entitats locals	
Biblioteca ²⁰	Existeix	55,78 %	41,25 %
	No existeix	44,21 %	58,74 %
Laboratori ²¹	Existeix	14,73 %	12,58 %
	No existeix	85,26 %	87,41 %
N d'aules	1-3	42,10 %	76,92 %
	4-7	46,31 %	20,97 %
	+ 8	11,57 %	2,09 %
Saló d'actes ²²	Existeix	30,52 %	26,57 %
	No existeix	69,47 %	73,42 %
Aules-taller	0	60 %	63,63 %
	1	25,21 %	22,37 %
	2 o +	15,78 %	13,98 %

Equips i paquets informàtics de gestió

Una altra qüestió serien les aules d'idiomes, tecnologia, informàtica,... que existeixen en prou centres de FPA i que són dotacions la majoria de les vegades proporcionades per les associacions d'alumnes dels centres, les entitats locals,... En una ràpida enquesta telefònica i per correu electrònic contrastem aquestes dades i observem que la immensa majoria dels centres estan maldotats d'infraestructures per part de l'administració educativa valenciana, que la majoria dels equipaments són generats de maneres alternatives: associacions d'alumnes, ajuntaments,... La qual cosa fa imprescindible un **Pla de dotació d'equipaments**: aules d'informàtica, mitjans de reproducció eficients –fotocopiadores -, connexions mitjançant xarxes telemàtiques –intranets - de banda ampla i de comunicació –canons, gravadors i reproductors de CD, connexions internet,...-, en definitiva, els equips adients en la societat del coneixement en la qual estem immersos per a desenvolupar els programes formatius.

A més a més, caldria que amb caràcter urgent i prioritari es fera un programa específic de Gestió de Centres que done resposta a la singularitat de la FPA i a les necessitats i demandes que comporta la posada en marxa dels programes formatius.

7.- Construcció i adequació de centres

Les dades anteriorment exposades assenyalen la urgència en la construcció i millora de l'actual xarxa de centres de FPA així com d'iniciar un procés de dotació dels equipaments necessaris per tal d'incrementar la qualitat i l'eficiència dels processos educatius i formatius als centres de FPA.

A més a més, l'aplicació d'allò que contempla l'Ordre de 14 de juny de 2000 ha posat de manifest, una vegada més, les greus mancances en recursos materials i infraestructures que presenten els centres de FPA: carència d'aules de tecnologia, aules taller, dotacions de material, aules d'informàtica, biblioteques...; la qual cosa fa necessari que la Comissió Interdepartamental de FPA establisca **un Pla de construcció i adequació de centres de FPA**: inicialment la mEsA proposà la construcció dels següents centres: Sagunt (construït), Giner de los Ríos –Alacant- (construït) i Xàtiva (ni tan sols s'ha començat a parlar-ne); a la qual vàrem afegir tot seguit: Serrano Morales situat en un centre de primària, Vinaròs, L'Alguer, la Malvarrosa i Sant Marcel·lí, en uns baixos

²⁰ Caldria considerar que sovint l'existència de dotació bibliotecària no suposa l'existència d'un espai únic i exclusiu com a tal, per tant aquestes dades, encara que, d'entrada són insuficients, no són gens fiables: de vegades alguns d'aquestes espais tenen dos, tres i fins i tot quatre usos diferents al llarg d'un dia de treball.

²¹ Caldria considerar que la majoria de les vegades aquests espais són compartits amb d'altres usos - per exemple aules-taller, la qual cosa suposa d'entrada una certa mixtificació dels espais i una doble anotació per part de l'administració- i per tant no existeix una utilització dels mateixos de manera exclusiva.

²² Caldria considerar que la majoria dels centres que disposen saló d'actes és perquè estan ubicats en centres compartits o són d'altres institucions.

lamentables, St. Vicent del Raspeig, Nazaret en unes habitacions del Centre Social d'aquest barri, Carcaixent, Pasqual Tirado –Castelló -, etc. i el dote econòmicament, amb caràcter plurianual.

8.- Reconeixement del nombre d'unitats i dotació econòmica

L'Ordre de 14 de juny de 2000, sobre els òrgans de govern dels centres públics de Formació de Persones Adultes de titularitat de la Generalitat Valenciana, estableix a l'apartat sèptim, punt 4 b) "Col·legiats: Consell Escolar i Claustre de Professors. Estos òrgans de govern tindran les competències que els atribueix el Reglament Orgànic i Funcional dels Instituts d'Educació Secundària."

El Decret 234/1997, de 2 de setembre, pel qual s'aprova el ROF dels IES estableix a l'article 71.2 "El claustre de professors serà presidit pel director o directora i estarà integrat per la totalitat dels professors que hi presten serveis."

Queda clar, doncs, que membres del Claustre són tots els professors independentment de la seua procedència –Conselleria, Ajuntament, Diputació...-. No es comprèn com a l'hora de comptabilitzar les unitats d'un centre, des de la Conselleria només es consideren aquelles cobertes per personal propi, la qual cosa suposa una greu discriminació per als professionals i per aquells centres amb personal de diversa procedència, tant per configurar els òrgans de govern com per la dotació econòmica que reben.

Pensem que cal una regulació més adequada d'aquesta problemàtica que contemple el reconeixement de totes les unitats existents –independentment de quina institució proveeix la plaça- i que aquest es trasllade a l'hora d'establir els mòduls de despeses de manteniment i d'altres mesures de retribució per part de la Conselleria d'Educació comptant amb les variables de número de professorat i de les persones adultes participants inscrites i un tractament igualitari en la dotació econòmica, de la qual són els/les participants els darrers destinataris, independentment del tipus de professorat d'un centre.

9.- Personal d'administració i serveis

La gran diversitat de programes, de grups d'aprenentatge i de torns diferents possibilita que als centres de FPA es matricule, cada curs, una gran quantitat d'alumnat amb unes característiques i necessitats molt diferents i, per tant, amb diversitat d'itineraris formatius, la qual cosa suposa una gran quantitat de tasca administrativa.

La tasca administrativa que tradicionalment han patit els centres de FPA s'ha vist incrementada amb l'aplicació d'allò que disposa la nova normativa: Per una banda, l'elaboració de l'expedient personal de cada participant (Annex I.A del Decret 220/99); per l'altra, la confecció de les actes, informes i certificacions d'avaluació (Annexos I.B, I.C, III.A i III.B del Decret i III, IV, V, VI i VII de l'Ordre); i, per últim, l'informe individual per a cada participant. Resulta evident que, per poder afrontar l'elaboració d'aquesta sobreesaturació de documents, certificacions i acreditacions, així com la utilització del Programa de Gestió de Centres (GESCEN), **els centres de FPA necessiten ser dotats de personal administratiu.**

D'altra banda, allò que resulta totalment incomprensible és que encara existisquen, al llarg de la Comunitat Valenciana, centres que no disposen de personal de serveis (conserges) Aquesta situació és una clara demostració de la poca consideració que els diferents responsables de l'Administració tenen envers de la formació dels/de les ciutadans/anes d'aquest País i de la descoordinació entre la Conselleria i els ajuntaments. **Així doncs cal que tots els centres públics de FPA tinguen conserges.**

10.- Completar i millorar l'actual mapa de FPA

Donat que per part dels responsables de la Conselleria d'Educació s'ha manifestat reiteradament que els llistats dels centres que figuren als annexos de l'Ordre són totalment oberts i flexibles i que el criteri a aplicar seria el d'atendre adequadament a la demanda en aquells llocs on es produïra, considerem necessari que l'Administració procedisca a la millora, complementació i l'ampliació de l'actual Mapa de FPA, en virtut de dues variables clares: una territorial que procediria a redistribuir els centres en les grans ciutats, especialment València i Alacant, en virtut de la configuració d'aquestes ciutats en districtes i havent-ne deixat algun buit en la planificació –el cas del centre Babel en Alacant on la demanda de la població de la zona d'influència així ho

requereix; o al llarg del país en àmbits territorials hui absolutament imprescindibles com per exemple Picassent-Silla: on ho requereix la demanda de la zona d'influència; l'altra variable seria poblacional-municipal i hauria de permetre una adequació de l'actual mapa des d'una perspectiva microplanificadora i contemplar altres casos per tal d'incloure altres centres reconeixent i recolzant l'esforç pressupostari d'alguns ajuntaments valencians a banda dels que ja hi ha al mapa. I que estes mesures siguen presentades al Consell de la FPA i en la Mesa Sectorial.

A més a més, resulten incomprensibles algunes de les situacions que estan donant-se i que demostren la poca voluntat de l'administració de millorar la xarxa, més bé són indicatives de la intenció d'anar minvant la xarxa actual, per exemple:

- No s'ha volgut consolidar les plantilles dels centres, malgrat haver transcorregut 4 cursos des de la implantació de l'Ordre de 14 de juny de 2000.
- No s'ha millorat la situació dels centres de la ciutat de València.
- S'ha reduït, inexplicablement, la plantilla en centres que han incrementat la matriculació -com el cas de Tómbola d'Alacant, sobre el que s'ha parlat de supressió del mateix -.

Una altra qüestió és que el mapa de FPA presentat per la Conselleria d'Educació sols abasta els centres de la seua titularitat i quatre centres més de titularitat municipal, la resta de centres no existeixen o bé no han estat inclosos a no ser que el mapa que ens ha presentat sols incloga els centres que oferten el segon nivell del programa a); abundant en la mateixa indefinició del mapa: no contempla la subxarxa de centres de titularitat de la Conselleria d'Ocupació ni de les diferents iniciatives formatives contemplades en la Llei 1/95 que desenvolupa la Conselleria de Benestar Social, és a dir a més a més el mapa és incomplet i, per tant, no integral, ni integrador.

11.- La situació de les treballadores i treballadors

La situació laboral

En aquests moments les condicions de les treballadores i dels treballadors són d'absoluta indefensió i discriminació: als centres públics municipals les condicions de contractació i laborals han empitjorat, i la precarietat és molt gran –vore les dades sobre la temporalitat en la contractació al seu apartat-; als centres públics de la Conselleria el professorat està en una situació laboral i de treball desigualtaria, prompte farà 14 anys sense concurs de trasllats específic, les vacants van incrementant-se, el professorat de secundària és el quart any que està en una situació d'alegalitat i d'indefinició,... i les plantilles no estan definides ni regulades.

El professorat de primària no cobra el complement per realitzar tasques d'altra funció; al professorat de secundària no li reconeixen les funcions de cap de departament que realitzen i tampoc li són retribuïdes,... No són reconegudes les funcions que es realitzen d'òrgans unipersonals, i quan ho són, en moltes ocasions no són retribuïdes i caldria que aquestes retribucions foren les establides per a centres de secundària; el complement retributiu aprovat darrerament per al professorat de primària que realitza docència en secundària no s'està pagant a tot el professorat de FPA; al professorat del cos de mestres que ha aprovat l'oposició de secundària, se'ls ha denegat la possibilitat de romandre en la seua plaça però en el cos de secundària en aplicació de la Disp. Trans. 4ª de la LOGSE;... I tot això afecta a la qualitat i eficiència d'una formació de persones adultes que ha d'estar al servei de la ciutadania, garantint el dret a l'educació i formació permanent.

La formació específica dels i de les professionals

Considerem que la formació dels i de les professionals que és fonamental per tal de poder afrontar per una banda el desenvolupament coherent tant de la Llei 1/95 com el Decret 220/99 i, per altra, una educació i formació de persones adultes de qualitat i eficiència que done les respostes adients als interessos, necessitats i demandes de la població adulta valenciana, es situe en el nou context de la societat de la informació i d'un món globalitzat i, a més a més, reforce els plantejaments: planificació, gestió i avaluació, que aquesta FPA ha de construir-se en la línia dels països desenvolupats del nostre entorn.

Aquesta formació no sols ha d'anar adreçada al professorat que depeneix de les institucions que directament realitzen FPA bàsica sinó que ha de tractar d'incloure a la resta dels professionals que desenvolupen accions formatives des de la Conselleria de Benestar Social i la d'Ocupació, tal i com assenyalava la Comissió Europea en la comunicació de 21-11-01: *"potenciar la búsqueda de pedagogías innovadoras para los*

profesores, formadores y mediadores, teniendo en cuenta al mismo tiempo la importancia cada vez mayor de las tecnologías de la información y la comunicación."²³

Manifestem que la formació que en aquests moments està planificant-se no respon ni als interessos, necessitats i demandes del professorat, ni tampoc a la construcció d'un subsistema públic de FPA i, per tant, als interessos i demandes de la població adulta valenciana; que no és coherent amb les diferents normatives desenvolupadores de la FPA valenciana; que és inexistent la coordinació i la interrelació amb d'altres iniciatives formatives que altres institucions estan realitzant i, a més a més, continua fixant els processos de formació en compartiments estancs: Educació pel seu costat, Ocupació pel seu i Benestar Social en el seu. I que és absolutament imprescindible l'elaboració d'un **pla específic de formació dels professionals de FPA**: professorat, educadors, treballadors socials, experts ocupacionals,... amb diferents variables: formació en centres, formació a través de grups de discussió i posada en pràctica de novacions, mitjançant l'elaboració de projectes de treball, etc., per tal de poder acomplir amb la tasca que la pròpia societat valenciana encomanà al Govern Valencià de dotar-se d'una Llei de FPA i que aquesta possibilitara en les seues diferents actuacions una millora educativa i formativa de la societat valenciana.

Una altra qüestió és la possibilitat d'una formació específica d'aquest professorat en les Universitats Valencianes bé com a segon cicle, bé com especialitat específica de professor de FPA, i mentre, la possibilitat de crear al nostre àmbit territorial una habilitació de professorat de FPA, tal i com d'altres comunitats autònomes han establida.

Considerem que aquestes tres qüestions últimes poden respondre de manera adient al que assenyala la LOCE, article 56.2: "*Las Administraciones educativas facilitarán a estos profesores la formación especializada necesaria para responder a las características de las personas adultas.*"

12.- Algunes consideracions al Pla General d'Actuacions²⁴

La publicació del Pla General d'Actuacions per a la FPA havia generat moltes expectatives per al desplegament d'aquesta modalitat educativa al País Valencià. Malauradament, observem que al document no s'arreglen alguns dels aspectes contemplats a la Llei 1/95 de Formació de Persones Adultes, que li confereixen el seu caràcter més progressista.

A més, rebutgem el contingut del document per considerar que no respon a allò que s'estableix a l'Art. 8é de la Llei/95 de Formació de Persones Adultes, ja que se'ns presenta un document expositiu amb una simple enumeració de les actuacions fetes pels diferents departaments i d'algunes que s'espera executar a curt o mig termini, que no inclou cap criteri de "priorització, organització i coordinació" de les actuacions tal i com s'especifica a l'article esmentat.

Per altra banda, considerem inacceptable que en les actuacions que figuren com a "Normativa Prevista" no s'incloga cap referència a la **temporalització** en què s'espera executar-la, la **consignació pressupostària** necessària per a dur-la a terme i, en alguns casos, l'**organisme competent** de la seua execució. A més a més, tal i com s'exposa a l'article vuit de la Llei 1/95, la Comissió Interdepartamental es crea "**per a la coordinació de les actuacions d'aplicació d'aquesta llei...**" i té les següents competències:

- a. Elaborar el Pla General d'Actuacions... que inclourà els **criteris de priorització, organització i coordinació de les actuacions**.
- b. **Promoure i supervisar el compliment dels convenis de col·laboració entre la Generalitat Valenciana i les entitats públiques i privades** que realitzen activitats de formació de persones adultes.
- c. **Coordinar els recursos pressupostaris que les administracions públiques destinen a la FPA i supervisió de l'execució d'aquests, sense perjudici, si escau, del respecte a l'autonomia financera de les administracions públiques competents.**

²³ Comunicació de la Comisión - Hacer realidad un espacio Europeo del aprendizaje permanente – 21 de noviembre de 2001.

²⁴ Vore el document *Esmenes al Pla General d'Actuacions* presentat a l'Administració Educativa valenciana.

Per tant, cal saber els **CRITERIS DE PRIORITZACIÓ, ORGANITZACIÓ I COORDINACIÓ DE LES ACTUACIONS**. Aquestos han d'estar relacionats, fonamentalment amb aquells elements i/o qüestions que no han estat tractats o desenvolupats des de la publicació de la Llei:

- Modificar l'Ordre de 14 de juny de 2000 per tal d'adequar l'organització i el funcionament dels centres específics al projecte de l'EPA proposat a la Llei 1/95. Caldria proposar línies de interrelació entre diferents programes formatius atenent als diferents coneixements i actuacions que es desenvolupen des de diferents organismes i institucions públiques.
- Regular els **finançaments** de forma actualitzada i elaborar el **Conveni General Multilateral**. (articles vint-i-sis i vint-i-vuit de la Llei 1/95).
- Recull de mesures per a la **participació de les persones adultes participants** en els programes formatius i **acreditació** amb validesa acadèmica, administrativa i laboral. (articles vint-i-dos i vint-i-tres de la Llei 1/95).
- Actuacions per **promoure el coneixement i l'ús del valencià** com a vehicle de comunicació, coneixement i recreació, i també dels trets històrics i culturals que ens caracteritzen. No només el programa formatiu c), sinó també vies de valoració i convalidació per tal d'acreditació acadèmica i administrativa adreçada a tota la població. (article tercer de la Llei 1/95)
- Actuacions per **estimular i sensibilitzar l'opinió pública** respecte del sentit i la necessitat de l'alfabetització (de tot tipus: funcional, d'ús de les tecnologies...) i de l'educació permanent (diferents programes formatius), incrementant l'interés de les persones adultes pel gaudi dels béns culturals i educatius. Entre aquestes prioritzaçió d'aquells col·lectius més desfavorits (discriminació de tot tipus) que no disposen dels nivells de formació bàsica. (article tercer de la Llei 1/95).
- Criteris d'organització dels **sistema públic de recursos culturals, ocupacionals, de benestar social i educatius** (considerant els recursos municipals i de la Diputació de València com a públics, i resaltar que cada vegada que al document s'anomenen als centres públics de fpa, fem referència tant als centres de la generalitat valenciana com el centres d'entitats locals). (article tercer de la Llei 1/95)
- Sol·licitar a les administracions locals els **Plans locals de FPA** (article sis de la Llei 1/95).
- Tal com explicita l'article sis de la Llei 1/95: "correspon a l'administració educativa l'ordenació, la inspecció i l'avaluació de les ofertes educatives adreçades a les persones adultes i que condueixen a l'obtenció de titulacions acadèmiques oficials". Si ens atenem a l'especificitat de l'EPA s'hauria de possibilitar una inspecció educativa formada amb el curriculum (Decret 220/1999), amb l'organització (Ordre 14 de juny de 2000). El fet de no tindre un **òrgan directriu** (estan distribuïdes les competències: subsecretaria i direccions generals) està ocasionant una falta de **coordinació en les diferents actuacions**. No cal tant organisme responsable si existeix l'òrgan directriu. (article 10 de la Llei 1/95).
- El **reconeixement dels centres de titularitat municipal** com a centres públics de FPA a tots els efectes. (Arts: 12é.2, 14é i 15é.2), reconeixement que deuria estendre's al professorat que hi treballa.
- Regulació sobre l'**autorització administrativa i subvencions** dels centres privats, atesos els programes que es proposen impartir, fent una clara diferenciació entre privats i els d'iniciativa social sense ànim de lucre. Aquesta regulació cal posar atenció al tema dels Centres Associats del l'IVADED, aquestos haurien de ser centres públics i centres privats d'iniciativa social sense ànim de lucre (article setze i vint-i-vuit de la Llei 1/95).
- Regular els **equips multiprofessionals i el personal col·laborador** que realitza i/o coopera en la impartició dels programes formatius. (article divuit i vint de la Llei 1/95)
- Oferta de la **formació del professorat** més adient a l'actual. També caldria realitzar una oferta de **projectes d'innovació i investigació** sobre aquest àmbit social, cultural i educatiu que constitueix l'EPA (article vint-i-un de la Llei 1/95).
- Realitzar una oferta de **línies en valencià**, amb un pla d'immersió adequat a les característiques de la població adulta. Cal una revisió dels materials didàctics.

I a més a més, destinar més inversions a l'educació i formació i, sobretot, configurar centres locals d'aprenentatge –no cal recordar la formidable xarxa de centres locals (centres públics de FPA municipals entre d'altres) que les nostres institucions i la nostra societat han construït al nostre país- i, tal com assenyala la Comissió Europea:

“Invertir tiempo y dinero en el aprendizaje, particularmente con el fin de aumentar las inversiones en educación y formación, de acuerdo con las conclusiones de Lisboa y la Estrategia Europea de Empleo dirigidas a

los Estados miembros, es una condición para llevar adelante los cambios fundamentales que requiere el aprendizaje permanente (...)

Es preciso aumentar la inversión y orientar la financiación, además de establecer mecanismos que incrementen la inversión privada. Las propuestas encaminadas a estimular y apoyar a las comunidades, ciudades y regiones de aprendizaje y a convertir los entornos de trabajo en organizaciones de aprendizaje se consideran cruciales para acercar el aprendizaje a los alumnos. También se concede importancia al desarrollo de centros locales de aprendizaje. Como complemento del trabajo iniciado en Lisboa y Estocolmo sobre las «nuevas» competencias básicas, se formulan propuestas para lograr que elementos fundamentales del aprendizaje permanente estén al alcance de todos los ciudadanos, en todas las etapas de sus vidas y no sólo dentro de la educación obligatoria.»²⁵

Futur increment de la demanda

En referència a la futura configuració de les **plantilles dels centres** i considerant allò que assenyala la Llei 1/95 sobre la configuració **d'equips multiprofessionals**: professorat - tant de primària com de secundària-, psicopedagog, educador-a social, economista, experts qualificats per al desenvolupament dels mòduls i cicles formatius de la formació professional i de les competències i capacitats de la formació professional ocupacional ,... considerem necessari i convenient que es tinga en compte el futur increment de la demanda, les característiques dels públics que participen en els processos de formació, l'increment de les poblacions immigrants amb la seua casuística específica, les noves necessitats formatives derivades de la societat de la informació,... i tal i com s'assenyala a la comunicació de la comissió europea que recull el debat sobre les propostes contingudes al document memoràndum sobre l'aprenentatge permanent: *“La consulta también puso de relieve los objetivos del aprendizaje, que incluyen la ciudadanía activa, la realización personal y la integración social, así como aspectos relacionados con el empleo. Los principios que subyacen en el aprendizaje permanente y guían su realización resaltan el papel central del alumno, la importancia de la igualdad de oportunidades y la calidad y relevancia de las oportunidades de aprendizaje”*²⁶

En definitiva, no estem davant una situació que ens faça pensar en unes accions coherents i desenvolupadores de la Llei 1/95 de Formació de Persones Adultes que donen respostes als interessos, necessitats i demandes de la població adulta valenciana, que atenguen les necessitats de vertebració, desenvolupament social i econòmic de les comarques valencianes, i més a més, considerem que és una situació molt lesiva per als interessos i les necessitats dels treballadors i treballadores i la ciutadania en general perquè no contempla els ponts i les passarel·les entre els diferents subsistemes de formació destinats a les persones adultes, ni un adequat finançament, ni una distribució eficient, ni... després de quasi nou anys de govern popular i, a més a més, contradiu les recomanacions que la Comissió Europea assenyala: *“los sistemas tradicionales deben transformarse para ser más abiertos y flexibles, de modo que los alumnos puedan tener currículos de aprendizaje individuales adaptados a sus necesidades e intereses y disfrutar auténticamente de la igualdad de oportunidades en cualquier etapa de sus vidas. Estos componentes son acordes con los criterios utilizados en el Informe conjunto sobre el empleo de 2001 para evaluar el aprendizaje permanente. Como primer componente se define un enfoque de cooperación. Todos los agentes, tanto dentro como fuera de los sistemas formales, deben colaborar para que las estrategias funcionen en la práctica. El próximo paso consiste en percibir las necesidades del alumno, o del alumno potencial, paralelamente a las necesidades de aprendizaje de las organizaciones, las comunidades, la sociedad en su conjunto y el mercado laboral. Entonces se puede emprender una asignación adecuada de recursos, tanto en términos de cuantía de la financiación como de su distribución eficaz y transparente”*²⁷

Canviar és difícil però és possible.

València, 20 de gener de 2004

²⁵ Comunicació de la Comisión - Hacer realidad un espacio Europeo del aprendizaje permanente – 21 de noviembre de 2001.

²⁶ idem

²⁷ Comunicació de la Comisión - Hacer realidad un espacio Europeo del aprendizaje permanente – 21 de noviembre de 2001.

A LA SOCIETAT VALENCIANA, A LES SEUES INSTITUCIONS, A LES SEUES ORGANITZACIONS

Els ciutadans i ciutadanes que vivim i treballem a la Comunitat Valenciana fa ja cinc anys ens vam dirigir a la societat civil valenciana, a les institucions i a les organitzacions de base, als grups polítics i als sindicats, per tal que l'Educació i Formació al llarg de tota la vida contribuïra al desenvolupament del territori valencià com a una societat de l'aprenentatge, en la qual, els ciutadans i ciutadanes valoren, donen suport i participen en la FPA, com a part integral de la vida quotidiana. Tot això, en un procés en el qual les institucions públiques tenen el deure de donar suport, promoure i finançar els processos educatius, de forma que el dret a aprendre i l'accés a l'educació permanent, siga quina siga la seua finalitat, estiga garantit.

Des de 1995 comptem amb una Llei de FPA que havia de convertir-se en la ferramenta fonamental per tal de garantir el dret a una Formació de Persones Adultes entesa com a peça clau en el desenvolupament personal i de l'entorn, com mecanisme de redistribució dels béns educatius i culturals, econòmics i laborals, i instrument de solidaritat, participació i articulació del nostre territori.

Aquesta Llei estableix un conjunt de mesures per a afiançar, impulsar i desenvolupar la formació de persones adultes, així com la regulació i establiment dels mecanismes i instruments per garantir, estructurar i desenvolupar el dret a l'aprenentatge de les persones adultes al llarg de tota la vida, coherent amb les resolucions, conclusions i recomanacions aprovades en la CONFITEA: Declaració i Pla d'Acció per al Futur (Hamburg, 14-18 de juliol de 1997).

Ens trobem, en aquests moments, amb un estat de la qüestió altament preocupant per a l'educació i formació permanent i per a la societat valenciana, perquè la situació que denunciaven en 1992, caracteritzada per la descoordinació d'actuacions, mancança de recursos, indefinició política,... ara caldria afegir la falta de voluntat política i la inexistència de solucions, després de tres anys de govern popular.

Des de la mEsA dEIS AgenTs SoCialS per la FPA (federació d'associacions de participants, sindicats, col·lectius, associacions i territoris), seguint la trajectòria marcada des de la seua constitució i perquè a cada territori es dispose d'una oferta específica, diversa, suficient, adequada, de qualitat i digna de programes formatius garantint el dret a la formació de la població adulta valenciana,

MANIFESTEM I RECLAMEM:

1.- El desplegament de tots els Programes Formatius, la millora de les condicions i qualitat de la Formació de Persones Adultes i l'increment dels recursos fins arribar a l'1% del Producte Interior Brut Valencià abans del 2003, prioritzant les inversions en els sectors i territoris més desafavorits.

2.- La regulació, promoció, elaboració, i el funcionament dels Plans Territorials que responguen a les necessitats i interessos de formació bàsica i desenvolupament personal, professional i d'obtenció d'ocupació, de participació social, cultural i d'associacionisme,...de la societat valenciana; així com la promulgació i la formalització d'un Conveni General Multilateral, entre la Generalitat Valenciana i les corporacions locals, que reordene les competències, les relacions i el finançament de la FPA.

3.- El funcionament de la Comissió Interdepartamental com l'òrgan de coordinació institucional de les actuacions d'aplicació de la Llei, mitjançant l'elaboració del Pla General d'Actuacions per a la FPA a la Comunitat Valenciana, que potencie l'establiment del mapa de formació de persones adultes, de programes formatius, recursos, territoris, iniciatives formatives, centres i agents.

4.- La creació en la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència d'un òrgan directiu amb les competències plenes en formació de persones adultes, així com la determinació, en la resta de les Conselleries, de les unitats administratives encarregades de la gestió i el seguiment dels programes.

5.- La regulació de la normativa de creació de centres específics de formació de persones adultes públics i d'iniciativa social.

- Garantir la possibilitat d'ofertar tota l'etapa formativa (des de l'alfabetització fins el graduat de secundària), de manera presencial, a tots els centres públics específics de FPA de l'actual xarxa pública, de titularitat autonòmica, local i social.
- Pla d'actuacions integrat, a nivell autonòmic i local, per adequar i dignificar la xarxa de centres públics de FPA, així com millorar els seus equipaments i construir-ne nous.

6.- La creació i dotació a cada centre o conjunt de centres dels equips multiprofessionals adequats per atendre la demanda i l'oferta dels programes formatius.

- Garantir la formació específica del professorat atenent les demandes del sector. En aquest sentit es considera necessària la implantació d'una habilitació específica per a FPA abans del 2002, així com una especialitat de formació de persones adultes en la perspectiva que obri l'elaboració del Llibre Blanc de les Universitats Valencianes.
- Garantir l'especificitat dels llocs de treball i l'estabilitat de les plantilles.
- Realitzar un concurs de trasllat intern i una provisió de vacants, posteriorment, mitjançant concurs específic.

7.- L'establiment, assegurament i potenciació de la participació i l'associacionisme de les persones adultes participants, així com a unes condicions educatives, formatives i culturals de qualitat i al reconeixement i validació dels coneixements, competències i experiències prèvies.

- Regular específicament la constitució i funcionament dels òrgans de participació i gestió social dels centres de FPA públics, d'iniciativa social i privats.
- Incrementar la partida específica de finançament de les federacions i associacions de participants. Conveni entre la Generalitat Valenciana i la FEVAEPA.
- Regular els criteris i el procediment de reconeixement i validació de coneixements, competències i experiències prèvies amb la participació dels agents socials implicats.
- Potenciar la consolidació de la Carta dels Drets dels Participants en FPA (FEVAEPA,1996-7).

8.- La potenciació del funcionament del Consell de Formació de Persones Adultes com a òrgan fonamental per a la participació, assessorament i configuració d'un model integral de FPA, així com per al coneixement i garantia de les respostes a les necessitats i demandes educatiu-culturals, formatives i laborals-econòmiques de la població adulta valenciana.

- Aprovar un Reglament de funcionament potenciador de la participació i de la deliberació.
- Dotar-lo d'un pressupost adequat garant de la realització de les seues funcions, mitjançant un Programa Pressupostari Específic per al CVFPA i una Unitat Tècnica Administrativa.
- Potenciar la creació de Consells de Formació de Persones Adultes a nivell local i/o mancomunal, per a l'establiment i desenrotllament dels Plans Territorials de FPA.
- Propiciar la realització d'investigacions i estudis sobre la situació, les necessitats i els interessos formatius, socials, culturals, laborals, etc. de la població adulta valenciana a través de convenis entre les Universitats valencianes, els agents socials implicats en la formació de persones adultes i d'altres entitats i institucions.

9.- El compromís per part de les diferents administracions públiques valencianes de destinar pressupostos per tal de realitzar campanyes institucionals de sensibilització i dinamització de l'opinió pública respecte de l'educació i formació de persones adultes.

10.- La constitució d'un sistema valencià d'educació i formació permanent i la signatura d'un Acord Institucional i Social per la FPA que establisca els compromisos i responsabilitats envers l'educació i formació de persones adultes i que assenyal, coordine i integre els recursos, mitjans, instruments i iniciatives de les diferents administracions públiques.

Dénia, 14 de juny de 1998